

Název článku jsem použil po zralé úvaze. Stále jsem si nebyl jist, zdali zpěvačce lépe sedne členství v kapele, nebo sólová činnost, zdali nemá touhu čas od času "emigrovat" k jiným hudebním žánrům, jako některé její kolegyně a v poslední době jsem si nebyl ani jist, díky několika roztodivným kompilacím, zdali ještě jde umělecky dál.

Album ***Trocha country andělům*** mi, doufám, vcelku kladně zodpovědělo všechny otázky. Zpěvačka je pevně v naší country ukotvena, za ta léta si tak nějak přirozeně vytvořila countryový standard, který reprezentuje, rozlišitelný nejen hlasovým projevem (ten ostatně je jednou ze silných stránek celé desky, ať už je píseň jakákoliv), ale i tématy písní a publikum ví, co od ní očekávat.

CD je to countryově standardní - vyvážený poměr rychlých písní se zapamatovatelným nápěvem a civilním textem (např. *Eso v rukávu*, *Lístek do nikam*, *Pivní song*, *Tvé oči*) a pomalých, romanticky a přemýšlivě laděných (*Cesta*

,
Houmlesák

,
Hvězda

), trocha dvojzpěvů s obvyklými (J. Laufer - tomu se to ale moc nevyvedlo) i neobvyklými (R. Slavík) kolegy, něco angličtiny (s kolegyněmi Stirskými) a nesmí chybět nejméně jedna stěžejní, zasrdceberoucí skladba s nějakým pro interpreta momentálně hodně závažným celoživotním, pokud možno šokujícím tématem (zde ta titulní, navíc nešťastně spojená s reklamou hospody i mého domovského rádia a s okopírovaným nápadem Mirka Černého - uděláte-li jakýkoliv početní úkon s jakýmikoliv dvěma čísly, která mají pro vás jakýkoliv význam, dostanete číslo, kterému lze přiřadit jakýkoliv pro vás důležitý význam). A taky nějaký ten vyslovený omyl - pseudolidovkově laděná

Sluníčko už zašlo

je fakt síla - ve srovnání s titulní písní, kterou předchází, je to ovšem jen miloučké šlápnutí vedle. Naopak ale podobně folklorizující

Skripki

(s pseudoruštinou v textu) se vyvedly nad očekávání dobře - zůstaly decentně uměřené a neztratily atmosféru, přičemž je sympatickým způsobem jasné, že v tomto žánru není zpěvačka doma, ale jen hostuje. Řazeno za sebou pak jako svěží vysvobození působí po dvou výše uvedených skvostech (*Sluníčko* a titulní skladba) prostá melodická a tématicky vstřícná

Dlouhá pouť

. Je o podobně podstatném tématu jako titulní píseň, ale daleko civilnější. Prostě zpěvačce věřím víc lidí (nebo vzpomínky na lidi), než anděly v jakékoliv substanci. Naštěstí ty dvě písně - Sluníčko už zašlo a Trocha country andělům - jsou jediné dva hříchy na desce, Až budem down s Laufrem a

Andělé

(ne titulka, čistě jen Andělé) jsou prostý omyl, jenž hříchu nečiní (i když v Andělích je zpěvačka jakoby mírně parodizující, což bych jí věřil více než pokoru před Countryanděly), a tak kvůli ostatním 12 záležitostem lze tyto kousky odpustit. A ani desku nijak výrazně nepoznamenávají, hlavní (dobrý) dojem ve vás zůstane z těch standardních countryovek, jedno jestli rychlých nebo pomalých.

Po hudební stránce se studioví muzikanti drželi pěkně v pozadí, vědomi si toho, že za hvězdu je na albu Hanka, a že je třeba ji "jen" doprovázet - neexhibují, ale solidně hrají tak, aby posluchače nerozptylovali při poslechu zpěvačky - ale současně dovedou vypíchnout hudební námět tak, aby si to posluchač zapamatoval. Rovněž instrumentováno je mile úsporně, jen co se k žánru sluší. Prostě country standard. Na <http://desky.ifolk.cz/> dostala deska ***** (6)